anti-kariyerist şiir manifestosu (baş tarafı sayfa 27'de)

6- Kariyer kelimesi Latince "yol" kelimesiyle aynı kökten geliyor: ilerleme. İster "sivi" ister "biyografi" şeklinde tezahür etsin kariyer, elbette, bir metindir. Yalnızca başarıları içeren bir öykü ve tamamlanmamış bir metindir. Düz bir hesapla bir insan hayatının en iyi ihtimal n'de birini ifade eder (n > 1). Sadece başarılardan ibaret bir hayat kesiti: Sıkıcı..

7- Konu şiir olduğunda şairin başarısına kim karar verebilir? Okurlar mı? Ece Ayhan'a göre onlar akbabaydı… Şiirsel babalar mı? Onların en iyileri "şair oldun ama adam olamadın" demeyi ezberlemişlerdir: Evlat "'Baba, sen bana adam olamazsın der dururdun, bak gör, oğlun vali oldu işte!' deyince baba oğula umutsuz gözlerle bakarak cevabı yapıştırıvermiş: 'Oğul ben sana vali olamazsın demedim, adam olamazsın dedim, adam olaydın babanı ayağına getirmez, sen giderdin ayağına!'"

8- Bu bir anlatıdır. Baba tarafından yazılmış, başarısız-büyümekle ilgili başarılı bir anlatıdır. Baba oğulun arzularını sürekli ketleyerek ona kendine benzemekten başka bir çıkış (yol!) bırakmamaya çalışmaktadır. Başarının tek yolu babanın kopyası olmaktır. Hayale kapılmayın, şiir ödülleri "şair yetiştirmek" için değil, "baba yetiştirmek" için vardır; babanın beğenisini tasdik etmek içindir.

9- Oğulu babanın "adam olma" üzerine geçerliliği şüpheli kurallarına hapseden bu metni baba kaleme almıştır. Kariyer, babanın gittiği yoldur, onun hikayesidir, onun kendi babasıyla sorunudur, onun yazdığı bir metindir. Kariyer, kriterleri başkası tarafından tanımlanan başarı vaadine boyun eğmektir.

nadav kander, boy george I

10- Oysa tarihi itaatsizler yapar.

11- Bu öyküye alternatif bir son düşünülebilir mi? Cahit Akın bir tane düşündü: "Oğul babanın ayağına gider ve 'ben sana *author* olamazsın demedim' der. Der ve susar." (*beyazmanto*, Kasım 2002, 12)

12- İşte o metin oğul tarafından bitirilecektir ve bu babadan öğrenilebilecek bir şey değildir.

13- "Adam" olmanın yolu hep başkaları tarafından daha önce önceden yürünmüştür. Yalnızca babalarının yazarlığını yaptığı metinlerde yaşamaya boyun eğmiş oğullar ödüllendirilir. Bu "şair" nasıl başka kentler kurmak, başka haritalar yaratmak, yeni sokaklar açmak için bir hamle yapacak? Hangi şair babasının gözünde adam sayılmamayı, okurun gözünde sevimsiz olmayı, başarısızlığı göze alacak? Göze almayanı kim neden şair sayacak?

14- Şair-oğulları çatışmasızlığa inandıran şair-babalar bıyık altından gülüyor.

15-Kariyerizmin tek bir tanımı var aslınla lafi fazla uzatmaya gerek yok. Babayla çatışmak her zaman bir "ölçüsüzlük" gerektirir. Devraldığı ölçüyü bozmayan kimse şair sayılmadı: ölçüyü bozmak, tonaliteyi reddetmek, babanın başarılarını reddetmek kolaydır, ama kendine yeni başarı tanımı yapmak, bunun geleceği ele geçirmesini sağlamak babanın hiçbir zaman lekeleyemeyeceği kesin bir başarıdır. Gerçek bir başarı risk almaktan geçer. Şairse edebi riskler alandır...

enis akın

standart sapma

I.
avazım çıkmış dokuza inmez sekize
ayazda kalmış neticem
rüyalarımı oyuncak etti kendine
yanmaya ne kadar da meraklılar
zebanilerle selamlaşıyor ellerim
bir kabusa doğuruyorum kendimi kan ter içinde
rahmimden bir kaza çıkacak şimdi
etten, kemikten ve 'ama'lara amade

II.
kapının ardı iki teklik
doğumhane ile gasilhane
geri dönüşüm kutuları
elbet boşalacak. çünkü
ölüme çalar tüm sazlar
tel titrer, sur üflenir
doğuma çalar beyaz rengi
hastanede yüzler hep kapı duvar

III.
-merasim başlasın
Dünyalıkları giyelim üstümüze
ütülü, kolalı, jilet gibi keskin
önce derdi olanlar gelsin sadece
dertsiz baş Dünyalık değil zaten
Allah'ın emri ve
Azrail'in bana verdiği yetkiyle
sizi katil-maktul ilan ediyorum
bıçağı batırabilirsiniz
siz şahitler, şahitlik ediyor musunuz
"evet… galiba… muhtemelen… yani adeten"
yoklama yapıyorum
evetler, alkışlar ve sahte gülücükler
-merasim tamam

şimdi düğün başlayabilir
son model arabalarıyla konvoylar yola çıksın
aynalarında asılı siyah havlularla
dikizlerinde bir parlak cd
doğumhaneden, gasilhaneye
doğudan, batıya
"doğu güneşin anasıdır. batı ise celladı"
diyor yol kenarında bir amca
kornalardan duymuyor, gazı köklüyoruz
hunharca
konvoy filarmoni orkestrası
bir goygoy konçertosu çalıyor
otobüste halay bir başkadır hay hay
hele mevzuumuz şahane bir katliamsa
yönümüz tam yol garp
gökdelenli voyvodalar var burada
bekliyorlar bizi dört kollularla
yörüngeden kaydık kule
artık ağıt yakabilirsiniz
hadi hanımlar zılgıtları duyayım
oturmaya mı geldik
arabaların arkasında egzoz dumanı
siyah güneşlik çekiyorlar arka camlara
son çıkan ışığı söndürüyor şehirlerde
dizlerinin bağı çözülüyor gecenin
yere çöküyor bir diktatör heykeli gibi
kartallar kapatıyor güneşi kollarıyla
gün yok, gündüz yok, hele güneş hiç yok
sadece yetim bir gece
ya da rahmimden çıkan bir kaza
kadere ve kazaya iman ediyorum

melih tuğtağ

nadav kander, mouth VII, near shanghai

şiir yazan bir ev kadınının ahlakı

Pazar günleri şiir yazarım.
Kocam ve biri kız, diğeri oğlan iki çocuğumla yaptığım Pazar kahvaltılarını sevmem.
Çocuğum bırakma o parçayı demekten, kocamın çayının bitip bitmediğini kollamaktan yorulurum. Yüzüme yapıştırdığım şefkatli, güleryüzlü anne suratını arkamı döndüğüm anda çıkarırım. Bir elimin baş parmağıyla şu üçünün basını ezmek isterim. Küçüğünün canı acır. Onu en alta koymak istemem.
Bugün de bir Pazar.
Bir pazar kahvaltısı olmamıştır ki; hır gür çıkmasın.
Bir Pazar kahvaltısı olmamıştır ki; ben arkasından şiir yazmayım.
Pazar kahvaltısı sonrası ellerimde yara çıkar.
Yine de yazarım.
Şiir mutlaka yazarım.
Mesela şimdi bir şiir yazıyorum.
Elim yara içinde ama yazıyorum.
En pahalı sigarayı alırım.
En güzel yüzüğümü parmağıma takarım.
Kızla oğlan kursta.
Daha önce dinlemediğim türden müziklerin çaldığı buraya gelirim.
Genellikle kadınların kıyısında otururum.
Korkarım kocamı aldatmaktan.
Bir güzel bakışa tav olurum sanırım.
Bacağım baldırım açılır, kapatmakla uğraşmam.
O denli yazarım.
Aklıma ne gelirse.
Vallahi aldırmam, billahi aldırmam.
Pazar sabahları şiir yazmak isteyen kadınlar, birbirine yakın masalar bulurlar burada.
Ne de olsa evliyiz.
Ne de olsa bedbaht hayatlarımızdaki çıkmayan lekelere nüfuz etmek isteriz.
Ne de olsa ellerimiz yara.
Yüzümüz çok güzel.
Ne de olsa Pazar günleri şairiz hepimiz.
Pazar kahvaltısından sonra buraya geliriz, bir kahve içeriz
Masamızın kenarındaki lekeyi sileriz.
Şairsin yapma deriz.
Evde leke çıkarttığın yetmedi mi!
Bazen hayal kurarım.
Benle röportaj yaparlar.
Şiir yazmaktan baska neler yaparsın.
Televizyon seyrederim.
Televizyondaki o adamın yavşak sesini çok severim.
"İyi ama Şebnem hanım bu elbisenin dekoltesi fazla değil mi" deyişi yok mu.
Yani afedersiniz ama hemen kocamı canım çeker.
Şebnemin de öyle "ha ha ha" deyip memelerini salışı.
Valla canım çeker.
Keske Şebnem de şiir yazsa.
O yazsa ben salsam.
Ya da tersi de olabilir.

Sırayla.
Şimdi şu şiiri yazarken düşünüyorum da, bu Şebnem niçin beni etkiliyor.
Adamla niye cilveleşiyor.
Şiir yazan bir ev kadının ahlakını niçin bozuyor.
Yuvama pornoyu niçin sokuyor
Bizim evimizin bir siki yok mu.
Var.
Söyleyeceklerim bundan ibaret.
Ay İsmail bunları duysa beni hiç tanıyamaz.
"Ne ayaksın kız sen" der.
Yatırır siker.
Oysa kocamın iyi huylu karısıyım ben.
Çocuklarımın kıvrılıp göbeğinin üzerinde uyudukları canım anneleriyim.
Yalan söylüyorlar ama napsınlar,
onlar da böyle olmak zorunda.
Güzel annem demezlerseeeee!
Annem süpeeeeer demezlerse!
Biricik karııııım diye methetmezse kocam beni,
U T A N I R L A R!
Ayıplar toplum onları.
İste böyle yuvarlanıp gidiyoruz.
Pazar kahvaltısından sonra ben bunları yazayım diye.
Yoksa ellerimdeki yaralar kalır geçmez ölürüm!

gül abus

nadav kander, chongqing IV (sunday picnic) chongqing municipality

nadav kander, fengjie III (monument to progress and prosperity II) chongqing municipality

abese

Gülbeşeker antrepo takva, gelberi tandır
Sünkü endenç onra şiir yazmak barbarlıktır.
Ellerimi dört taşa ortasından sürüyorum, adı dünya oluyor
Çıkmayınca çıkmıyor işte yağmur, annem her gün ölüyor
Tarihteki ilk kavgayım, esmer bir şeyim ve sıkılınca canım
Şekerlere çocuk fırlatıyorum; Türkçede deniz diyorum
Karnımın anlaşılmaz ağrısına bakıp bakıp

Bakıyorum da merdivenden düşüşümü, ekmeği ve beni
Aynı başlık altında geçmiş rüya, ooo /bir kadının omzunda
Sembollere benzeyen, kapalı, derisi yüzülmüş (soyulmuş mu demeliyim)
Kimsenin susmadığı büyük baş sancılarını başlatan
Her şeyin bir adı var sevgliim sövgliim sevgilim, komik, karıştırıyorum, böylesürüyör
Cehennemden cennete, gitsin, madem uğramadan aya kambur

sonra Sonra filler birden gözümde büyüyorlar, Allah da.
Gerisi meydan savaşı gibi tozlu günlerin tatsız
Filler çok tatlı yalnız! (Allah da)
Annem hiç tatlı değil öööö her gün ölüyor
Babam bilardo oynamayı hiç sevmemiş sordum
Cüzdan kullanmayan bir adam olmanın kuralları altın

Anladım anladım sandım anladım, anladım sayılır
Ibz krrr şekiller otobüs pankartlar su çiçekleri bıçağ
Şey, tuttum sapından bir a'yı yerlere çarptım da söylemedim hiç
Aslında o kadar sakin olduğumu; kimse neden böyle mi yaptı?
Ön ve arka yargıları parasetamolle beslemek lazım gelir, çünkü
Bir şeyin remiksini dinlemek çok üzücü insana
Nasıl bildiğini hatırlamamak artık yıllarda keskin

Durup durup üç kulhuvallah bir sigara yakıyorum.

özgür göreçki

kulağım

Uğultu. Kulağımda dinmek bilmeyen, henüz başımı yastığa dayamamışım, doktor uğultu, dese de hasta, doktorun gözleri hastanın sutyeninde, dantelâsında. Balen metalinin etini kavradığı, kıstırdığı, askılarının ağırlığını aldığı memelerinde. Doktor, doktor *hı* hastasını dinliyor mu, dinlemiyor mu? Anlaşılsa!

Emsem. Emsem.

Doktor bey ne var?

Memen, kulak memen ne saydam, kıkırdağı, kıkır, içim çekiliyor

Efendim, doktor!

Emsem, izin verse, izin verse!

Hastayı koltuğa alınız, hemşire.

*Dudud a*rkanıza yaslanın, lütfen *dududd* başınız dik *dududddd* bana çevirin lütfen, evet böyle!

Emsem.

Efendim, doktor!

Sıranın yüzeyinde parmağımı somurur somurur, emmemiş miydim ben?

Doktor, uğultu!

Bir şey kalmaz, hiç tatmadığın, vaat ediyorum, nerde başlar nerde biter anlamam, anlamazsın, unutamayacağım, unutamayacağın, eşsiz!

Yaz hemşire! iç ve dış kulak sağlam. Ameliyatı başarılı.

Ama ama doktor neyim var?

İzin verse, emzik, emzir beni n'olur, emsem, emsem, yüzümü memelerine gömsem, burnum göğsüne, tenine…

Efendim!

Kulağınızda!

Efendim doktor!

Şimdi kulağınıza yeniden bakacağım, gözden kaçan bir şey olmasın.

Tabii, tabii.

Emsem

Efendim!

Yan dönün, sağ kulağınız, biraz eğin, yana doğru! Rahat olun, bir şey yok, ufak bir şey!

Haftaya yeniden gelin o zaman daha detaylı bir araştırma yapacağım. Kontrol amaçlı.

nadav kander, chongqing III chongqing municipality

Önemli bir şey görünmüyor, kaygılanmayın.

Tabii haftaya gelirim, doktor.

Açım, çççç, emsem. Emzir beni! Kkka!

Doktor bir uğultu, ses nerden, etrafıma bakıyorum, ses kaynağı, hiçbir şey yok, bulsam, bilsem, sesin geldiği yönü de… Doktor bir çare bulunamaz mı?

nadav kander, old fengdu III chongqing municipality

Emsem! Burnum dekoltende, biraz daha açsan, ayır, ayırıver, izin versen! Bir tutam tuz yarayı yakar mıymış, buzun bir küpü bile soğutur derdi anneannem; pürneşeyle melankoli? Mehtapta su, kumsalı nasıl sarar, yalarmış, nasıl geri çekilirse? Dalgalar! Avuçlarımın arasında eriyecektir kalçan, kendime çeksem, izin ver baldırlarında usulca gezinsem, bacaklarını açsan, ayır, ayırmalısın, kendime daha da çekip dizlerini sıkıştırsam, Bir tahterevallinin ritminde, ağırlığımızca, sağa sola, sonra yüz yüze doğrulsak! Dengede, salınımsız ama yine de bedenlerimizde çoğalan ürpertiyle. Oyunlardan kaydırak, salıncak, dönme dolap, kum havuzu, kayık, çocuk yüreğimize sığdıramadığımız heyecan; şimdi heyecanım heyecanına…

Dinmek bilmez bir uğultu! Uçağın hava boşluğunda yarattığı, yerin yüzeyinden yukarıya yükselen, dünyanın uğultusu değil, bu başka, bir başka, kusursuz, daima süren, bir nesne… Ne memelerimden taşan süt ne de kalbimde uyuyakalmış bir arzu kırıntısı! Tarif edilemez bir cisim, bir mahlûkun sesi. Hayır hiçbiri, hiçbiri! Toprağı kavrayıp yüzeye fışkıran, yüzeyi yalayıp binalara, ara yollara sıslaya sıslaya, sokağın başında Carrefour Expres'in köşesinde burgaç oluşturup vuvlayan, anlatabilsem, bir başka uğultu, uzaktan gelip kulağıma, kulak mememin dibinden başlayıp zihnime, orada beni kıstıran, başımı pervaneye sokmuşçasına, tel sarmalla yüzümü kapatıp bir dönme dolaba kilitlemişlercesine kurtulamadığım bir mekanizma, dişçi koltuğunda çarka verilen bir diş, vınlayış, beni yutan bir ses, incelip kalınlaşan sinsi bir uğultu, bir MR çekiminde yükselip alçalan sinyaller, yerleşip kulağıma, bedenimi kaplayıp teslim alan.

Bir şeyler yapın, beni kurtarın doktor, *he ho!*

saba kırer

nadav kander (1961 - ..)

güzel fotoğrafçı. nesnesine mesafenin yarattığı boşluk. insanlar küçük, hacmen az. sıkıldık bu insanlardan, taşlara dönmek istiyoruz. küçük insanların yaptığı büyük işler. kendimizi aklımıza sığdıramıyoruz, artık çeviremiyoruz dünyayı. toplum adında aptal bir hayvan yaşıyor aramızda. dünyayı sevmiyoruz, kimsenin iyiliğini filan istediğimiz yok. oğulların kızların hatrına dönüyor dünya da...

gözleri: iki film birden

pektirip ölündede açılınlı bık ta pisuvar
eriksel kılıyör pörtsüz geçmiş zamanı
yitimi biktirdik mi karbaş kalensiz duman
açıla açıla bitecek liriksi zantur
ıhım ıhım laikliği körebe zaçtı
bırakın anasını sikeyim devlet babanın
danıştay saldırganı kutsalı bulacaktı dördüncü gelse masaya
gelme dördüncü gelme seni yakarlar
ben paramı isterim olum

için debiy modarm kalakaldınız
yurrak gibi kararsız molarak
sebep ara bulursun iliştir beni yazdıklarıma
üzendeki kao sazuhur bitti işte
bitti işte kurgulayabildiklerim

şimdi söz sizde ben gerçekten kırıldım
sağ elim başkasıyla sevişti
sağ elim benim kardeşimdi
sağ elim üçbuçuk kilo
kullanamıyorum

bi gün bi doktor ben de hasta varmış boğaz konseri
gamber sonunda bana göründü
zagide limeler etikası dimçak ınırsım sonu
portished şalgam suyu iç tutarsılık denbiz ella profit
icad ederim kamussor kokuyor
sağ elimin beyni kadın kalbiyle diz el çalışıyor
koparıp atılmamış bir sağ el sağ el değildir
koparılmış atılmış bir sağ eldir işte sağ elimsin sağ elim
sağelim solcunta mutarası kan dolmuşmuş kim amışır
ben amışır ben sağ elimle amışır amışırdım eskiden
babadan kalma gözlerimle

cihat duman

unutmayacağız..

beyazmanto19, ekim2012. beyazmanto ücretsiz ve periyodsuzdur. elektronik olarak veya posta yoluyla ulaştırılır. iletişim: pk 10 kuzguncuk, istanbul 34674 veya beyazmanto@hotmail.com (kağıt kopya olarak gönderilmesini istiyorsanız adresinizi bildirebilirsiniz) bilgisayarlarını yeni açan izleyicilerimiz için eski sayılar: www.beyazmanto.com